

AUDIO-VISUAL

Edició de catàleg amb una entrevista del crític Eduardo Pérez Soler a l'artista.

Les obres que Toni Giró va presentar a la Fundació Espais evidencien les inquietuds de l'artista davant el poder i el protagonisme que assoleixen els nous mitjans tecnològics. La seva expansió implica un augment de la dependència de les activitats humanes en relació als suports informàtics, la qual comporta no tant sols una pèrdua d'autonomia, sinó també un canvi de les relacions entre els subjectes. Estem assistint a un moment en què l'home té un vincle molt estret amb el món mediàtic i es veu sotmès a tot el dispositiu de sofisticació tecnològica que l'envolta, sense ser del tot conscient de com s'estan invertint els conceptes tradicionals d'espai-temps i la comunicació amb l'entorn.

En les seves propostes escultòriques, Toni Giró recrea un home artificial, absolutament desnaturalitzat, el qual es manifesta per mitjà de l'abstracció objectual que l'artista fa del cos, amb obres que recorden fragments d'anatomies humanes (tors, cames...), mancats de qualsevol aparença humana. D'aquesta manera, l'individu perd els signes d'identitat que el diferencien d'altres subjectes, per passar a ser un autòmata. L'artista condueix el cos cap a la metamorfosi, fins arribar a la consecució d'un estat límit, en el qual cos i objecte tecnològic apareixen com sinònims; màquina i home esdevenen formalment una unitat.

La problemàtica, per tant, sorgeix en el moment que els suports informàtics es converteixen en una pròtesi de l'ésser humà i configuren un nou individu. En aquest sentit, Toni Giró argumenta la transformació que està patint el cos físic "... a causa de les noves tecnologies es va perdent el referent del propi cos per donar lloc a un nou cos espectral..." Aquest nou cos espectral palesa la pèrdua d'autoritat de l'individu que, en mans del nou món mediàtic, s'ha allunyat dels mitjans d'expressió i de comunicació tradicionals.

Per altra part, Toni Giró constata la colonització -i per tant modificació- del llenguatge duta a terme mitjançant l'hegemonia dels nous mitjans digitals. A Muda-speakers Ensemble o Muda-Billie- l'artista aprofita les possibilitats polisèmiques dels codis lingüístics per crear obres que emeten sons inintel·ligibles. Es tracta de peces que, de manera ininterrompuda, articulen un discurs incomprensible pel receptor i, a causa de la monotonia repetitiva amb la qual les paraules es succeeixen, s'incrementa la pèrdua de sentit i de legitimació del missatge que es vol transmetre.

Per a Toni Giró la incapacitat verbal de l'individu per expressar-se i el distanciament físic amb l'interlocutor són el resultat d'una situació generada pels grans massmedia que, amb la seva omnipresència, han saturat el món de la informació, creant una realitat fictícia, amb la qual l'individu es veu obligat a conviure diàriament. D'aquesta manera, l'artista mostra com el subjecte, immers en un excés de discursos impossibles d'assumir, té greus dificultats per comunicar-se, alhora que fa evident la

necessitat de recuperar un territori perdut, que acabi amb les barreres imposades per la tècnica i permeti una major interrelació entre els individus.

. Nota de premsa. Exposició Audiovisual, Fundació Espais. Girona